Lietas arhīva Nr. A42-00143-22/10
ECLI:LV:ADRJRIT:2022:0318.A420252720.2.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2022. gada 18. martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Ieva Dambe,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvim /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē (videokonferences režīmā, izmantojot lietotni *Microsoft Teams*) izskatīja administratīvo lietu, kas pēc SIA „Ieva Broka & partners" pieteikuma ierosināta par Valsts ieņēmumu dienesta 2020. gada 21. septembra lēmuma Nr. 30.8-22.9/4001 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas pārvalde no 2019. gada 10. oktobra līdz 12. decembrim veica pieteicējas SIA „Ieva Broka & partners" pārbaudi par Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma (turpmāk – Novēršanas likums) un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likuma (turpmāk – Sankciju likums) prasību izpildi. Par veikto pārbaudi noformēts pārbaudes akts Nr. 12.2-3/349 (turpmāk – pārbaudes akts).

Pārbaudes rezultātā ar 2020. gada 11. maija lēmumu Nr. 30.8-12.1/1248 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts piemērot pieteicējai soda naudu 200 *euro* par Novēršanas likuma 22. panta pirmajā daļā, 22. panta otrās daļas 3. punktā, 25. panta trešās daļas 2. punktā un $37.^2$ pantā noteikto prasību pārkāpumiem, kā arī soda naudu 200 *euro* par Sankciju likuma $13.^1$ panta neievērošanu, nosakot galīgo soda naudu 400 *euro*.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja dienesta ģenerāldirektorei.

[2] Ar dienesta 2020. gada 21. septembra lēmumu Nr. 30.8-22.9/4001 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja nav iesniegusi dokumentus, kas apstiprina tās klienta SIA „RFACTOR" padziļinātās izpētes un uz risku novērtējumu balstītu pasākumu veikšanu, lai noteiktu minētā klienta un tā patiesā labuma guvēja /pers. G/ līdzekļu izcelsmi un materiālo stāvokli raksturojošas labklājības izcelsmi, nav veikusi savai darbībai un klientiem piemītošo starptautisko un nacionālo sankciju neizpildes risku novērtējumu, kā arī nav izstrādājusi starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu.

[2.2] Pieteicējas klienta SIA „RFACTOR" identifikācijas kartē veikta atzīme, ka tā patiesā labuma guvēja /pers. G/ ir politiski nozīmīga persona, politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona. Taču klienta riska novērtēšanas veidlapās klienta risku pieteicēja novērtējusi kā zemu, norādot, ka padziļināta klienta izpēte nav jāveic. Pieteicēja pēc pārbaudes akta sastādīšanas dienestam iesniegusi paskaidrojumu, kurā norādījusi, ka, balstoties uz radniecības saitēm, pieteicējai ir zināma apjomīga informācija par /pers. G/, tāpēc padziļināta izpēte nav nepieciešama. Vēlāk pieteicēja iesniegusi ar 2015. gada 26. maiju datētu klienta SIA „RFACTOR" izpētes un padziļinātās izpētes veidlapu, norādot, ka tā visu laiku ir bijusi pieteicējas rīcībā. Veidlapā sniegta atsauce uz radniecību, tādējādi uzraudzības neveikšanu.

[2.3] Novēršanas likums noteic, ka, uzsākot un uzturot darījuma attiecības, padziļinātā klienta izpēte jāveic, ja klienta patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona, politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona. Tādējādi, konstatējot, ka Novēršanas likums nosaka konkrētas prasības likuma subjektiem, kuri veic saimniecisko darbību likuma regulējošajās jomās, pieteicējai kā likuma subjektam ir pienākums šīs likuma prasības ievērot neatkarīgi no tā, vai pieteicējas klienta patiesais labuma guvējs ir radinieks. Likuma subjektam ir pienākums veikt klientu izpēti Novēršanas likumā noteiktajā veidā un apjomā un nodrošināt informācijas tūlītēju sniegšanu uzraugošajai iestādei pēc tās pieprasījuma. Turklāt arī pašas pieteicējas Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas iekšējās kontroles sistēmā (turpmāk – iekšējās kontroles sistēma) ir noteikts padziļinātas izpētes veikšanas pienākums šādās darījuma attiecībās.

[2.4] Pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja nav izstrādājusi starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu un nav veikusi un dokumentējusi sankciju riska novērtējumu. Pieteicējas pārbaudei iesniegtā iekšējās kontroles sistēma neietver Sankciju likumā noteikto kārtību un regulējumu pilnā apmērā.

[2.5] Pieteicējai kā juridisko pakalpojumu sniedzējai ir jāapzinās, ka tās veiktajā saimnieciskajā darbībā pastāv augsts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risks, attiecīgi šajā nozarē strādājošajiem komersantiem ir jāpievērš īpaša vērība Novēršanas likuma prasību izpildē. To neievērojot, palielinās iespēja izmantot Latvijas Republikas finanšu sistēmu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas nolūkiem, kas apdraud visas sabiedrības intereses gan valsts finansiālās stabilitātes, gan sociālās drošības jomā. Tādējādi atbilstošu soda sankciju

piemērošana par Novēršanas likuma prasību pārkāpumiem ir uzskatāma par valsts un sabiedrības interešu ievērošanu.

[2.6] Sankciju likumā iestrādātais likuma subjekta pienākums veikt sankciju risku novērtējumu bija izpildāms līdz 2019. gada 1. maijam. Pieteicējai bija pietiekams laiks Sankciju likuma prasību izpildei, īpaši ņemot vērā, ka pārbaude uzsākta 2019. gada 10. oktobrī, kas ir ievērojamu laiku pēc noteiktā pārejas perioda.

[2.7] Nosakot sankcijas apmēru, veikts izvērtējums konkrētajai situācijai – ņemts vērā pārkāpumu raksturs, būtība, pārkāpuma ilgums, kā arī ņemts vērā samērīguma princips un lietderības apsvērumi, ievērojot sabiedrības intereses. Tāpat ņemts vērā pieteicējas finansiālais stāvoklis.

Piemērotās soda naudas aprēķinā, no vienas puses, ir ņemts vērā apstāklis, ka pieteicējai pārkāpumi ir konstatēti pirmo reizi un nav apjomīgi, turklāt pēc būtības, ņemot vērā radniecību, ir iespējams uzskatīt, ka pieteicējas rīcībā ir informācija par klientu SIA "RFACTOR" un tās patieso labuma guvēju /pers. G/, tikai tā nav dokumentēta. Pieteicēja ir sadarbojusies ar dienestu. No otras puses, piemērotā sankcija atbilst izdarīto pārkāpumu raksturam un ir samērojama ar pieteicējas finanšu rādītājiem.

Pieteicējai piemērotā sankcija ir nepieciešama, lai veicinātu pieteicējas, kā arī citu likuma subjektu likumā noteikto pienākumu efektīvu izpildi, tādējādi samazinot nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas iespējas. Samazinot nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas iespējas, palielinās sabiedrības drošība un uzlabojas valsts reputācija starptautiskā līmenī, kas ir visas sabiedrības intereses.

[2.8] Attiecībā uz pieteicējas iebildumu, ka dienests nav ievērojis savu pausto nostāju par principa „konsultē vispirms" piemērošanu pirms sodīšanas, dienests norādījis, ka pieteicējai un tās darbiniekiem pirms pārbaudes veikšanas bija iespēja apmeklēt dienesta rīkotos seminārus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, kā arī izmantot dienesta sagatavoto un tā mājas lapā publicēto izglītojošo informāciju par minēto jomu, par ko attiecīgi tai tikusi vairākkārt nosūtīta informācija. Tāpat pieteicēja informēta par grozījumiem Sankciju likumā, akcentējot no tām izrietošās prasības.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par tā atcelšanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Situācija, kas saistīta ar SIA „RFACTOR" patieso labuma guvēju /pers. G/ liecina par izņēmuma gadījumu, proti, padziļināta izpēte nav nepieciešama, jo radniecības dēļ klients ir atzīmēts ar zemu risku. Nav iespējams konstatēt, kādi tieši apstākļi dod dienestam pamatu uzskatīt, ka pieteicēja nav informēta par SIA „RFACTOR" patiesā labuma guvēja materiālo stāvokli raksturojošo labklājības izcelsmi. Anketu aizpildīšana nav vienīgais veids, kādā uzzināt informāciju par personas materiālo stāvokli raksturojošo labklājības izcelsmi. Pārsūdzētais lēmums satur pretrunīgus secinājumus par to, vai pieteicējas valdes locekles rīcībā ir visa nepieciešamā informācija par SIA „RFACTOR" patiesā labuma guvēju.

[3.2] Apstāklis, ka pieteicēja nav dokumentējusi tās rīcībā esošo informāciju par SIA „RFACTOR" un tās patieso labuma guvēju, konkrētajā gadījumā ir izskaidrojams ar objektīvu apstākli, proti, radniecības saitēm. Turklāt nav ticis nodarīts kaitējums sabiedrības interesēm, jo pieteicēja faktiski spējusi dienestam sniegt izvērstu informāciju par SIA „RFACTOR" patieso labuma guvēju klātienes pārbaudes laikā.

[3.3] Pieteicējas iekšējā kontroles sistēma ir pietiekama, lai atbilstu Sankciju likuma prasībām. Iekšējās kontroles sistēmā nav jābūt identiski pārrakstītam Sankciju likumam, jo Sankciju likums ir saistošs visiem subjektiem tiešā veidā un nav lietderīgi un loģiski prasīt, lai pieteicēja savā iekšējās kontroles sistēmā to pārrakstītu.

[3.4] Sākotnējā lēmumā nav ticis norādīts, kādi apsvērumi bijuši par pamatu dienesta lēmumam, ka vienīgais iespējamais piemērojamais soda veids ir soda naudas piemērošana. Tāpat sākotnējā lēmumā nebija norādīts, kā dienests ir izvērtējis Novēršanas likuma 77. panta trešajā daļā norādītos apstākļus. Tas, ka soda naudas piemērošana un pārējie jautājumi ir skaidroti tikai pārsūdzētajā lēmumā, ir pamats sākotnējā un pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Tāpat nav iespējams konstatēt, kā un vai dienests ir izvērtējis samērīguma, privātpersonas tiesību ievērošanas, tiesiskuma, tiesību normu saprātīgas piemērošanas principus, kā arī lietderības apsvērumus un sabiedrības intereses. Savukārt "konsultē vispirms" princips nevar aprobežoties tikai ar semināru rīkošanu.

Tā kā dienests lēmumu pieņemšanā nav piemērojis nevienu no vispārējiem tiesību principiem, pārsūdzētais lēmums būtu jāatceļ.

[4] Rakstveida paskaidrojumā tiesai dienests norādīja, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms. Bez pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem dienests norādīja turpmāk minētos apsvērumus.

[4.1] Pārsūdzētajā lēmumā norādīts uz apstākļiem, kas pierāda, ka pieteicēja nav veikusi un dokumentējusi Novēršanas likumā noteiktos pasākumus, uzsākot un uzturot darījuma attiecības ar klientu SIA „RFACTOR", kura patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona. No lietas materiāliem izriet, ka pārbaudes laikā, kā arī pēc pārbaudes pabeigšanas pieteicēja nesniedza dienestam dokumentus, kas apstiprina padziļinātas izpētes veikšanu un veiktos pasākumus, lai noteiktu klienta un tā patiesā labuma guvēja līdzekļu izcelsmi un materiālo stāvokli raksturojošas labklājības izcelsmi. Tāpat pārbaudes laikā pieteicēja nevarēja uzrādīt dokumentus, kuri apstiprina atbilstoši savam darbības veidam veiktu starptautisko un nacionālo sankciju riska novērtējumu, lai noskaidrotu, novērtētu, izprastu un pārvaldītu savai darbībai vai klientiem noteikto starptautisko un nacionālo sankciju neizpildes riskus, kā arī izstrādāto starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu. Pārbaudei iesniegtā pieteicējas iekšējās kontroles sistēma nesatur Sankciju likumam atbilstošu starptautisko un nacionālo sankciju riska novērtējumu, kā arī starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu.

[4.2] Pieteikumā nav minēts, kādā veidā dienests pārkāpis labas pārvaldības principu un privātpersonas tiesību ievērošanas principu, tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu un vienlīdzības principu, kā arī nav norādīti fakti, kuri par to liecinātu.

[4.3] Nosakot sankciju, dienests vadījies pēc apstiprinātajām vadlīnijām. Dienests ir izvērtējis Administratīvā procesa likumā norādītos lietderības apsvērumus un konstatējis, ka lēmuma pieņemšana par soda naudas piemērošanu 400 *euro* apmērā ir nepieciešama, piemērota, vajadzīga un atbilstoša.

[5] Lieta pēc pieteicējas lūguma tika izskatīta mutvārdu procesā.

Pieteicēja uz tiesas sēdi neieradās attaisnojošu iemeslu dēļ un lūdza izskatīt lietu bez tās klātbūtnes, norādot, ka pieteikumu uztur.

Dienesta pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, kā arī noklausījusies dienesta sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7] Lietā ir strīds par dienesta konstatētajiem pieteicējas Novēršanas likuma un Sankciju likuma pārkāpumiem un pieteicējai piemērotā soda veidu un apmēru. Pieteicēja uzskata, ka dienests nepamatoti konstatējis pārkāpumus, kā arī tas nav pamatojis, kādu apsvērumu dēļ nonākts pie secinājuma, ka

piemērojamais soda veids ir soda nauda, kā arī nav norādījis, kādā veidā noteikts soda naudas apmērs.

[8] Attiecībā uz dienesta konstatēto Novēršanas likuma 22. panta pirmajā daļā, 22. panta otrās daļas 3. punktā, 25. panta trešās daļas 2. punktā un 37.^{2} pantā noteikto prasību pārkāpumu, kādēļ pieteicējai piemērota soda nauda 200 *euro*, tiesa konstatē un secina turpmāk minēto.

[8.1] Saskaņā ar Novēršanas likuma 2. pantu šā likuma mērķis ir novērst noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma un proliferācijas finansēšanu. Novēršanas likuma mērķa sasniegšanai paredzētie pienākumi un atbildība attiecas uz likuma 3. panta pirmajā daļā norādītajiem subjektiem.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja, būdama juridisko, darījumu plānošanas, apstiprināšanas vai veikšanas pakalpojumu sniedzēja, neatkarīgi darbojoties klienta vārdā, un juridisko veidojumu dibināšanas un darbības nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēja, ir Novēršanas likuma subjekts atbilstoši likuma 3. panta pirmās daļas 4. un 5. punktam, un uz pieteicēju attiecas Novēršanas likumā noteiktie pienākumi.

[8.2] Saskaņā ar Novēršanas likuma 22. panta otrās daļas 3. punktu likuma subjekts veic klienta padziļināto izpēti, uzsākot un uzturot darījuma attiecības vai veicot gadījuma rakstura darījumu ar klientu, kura patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona, politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona.

Novēršanas likuma 22. panta pirmā daļa noteic, ka klienta padziļināta izpēte ir uz risku novērtējumu balstītas darbības, kas tiek veiktas papildus klienta izpētei un, ievērojot uz risku novērtējumu balstītu pieeju, ietver vienu vai vairākus šādus pasākumus: 1) iegūt un izvērtēt papildinformāciju par klientu un tā patieso labuma guvēju, kā arī pārliecināties par iegūtās papildinformācijas patiesumu; 2) iegūt un izvērtēt papildinformāciju par darījuma attiecību paredzamo būtību; 3) iegūt un izvērtēt papildinformāciju par klienta veikto darījumu atbilstību norādītajai saimnieciskajai darbībai; 4) iegūt un izvērtēt informāciju par klienta un tā patiesā labuma guvēja līdzekļu un labklājības izcelsmi; 5) iegūt un izvērtēt informāciju par paredzamo vai veikto darījumu pamatojumu; 6) saņemt augstākās vadības piekrišanu darījuma attiecību uzsākšanai vai turpināšanai; 7) veikt darījuma attiecību padziļinātu uzraudzību, palielinot piemēroto kontroļu skaitu un biežumu un nosakot darījuma veidus, kuriem nepieciešama atkārtota pārbaude; 8) veikt citus pasākumus, kas nepieciešami, lai pārliecinātos par darījuma attiecību vai gadījuma rakstura darījuma tiesisko un ekonomisko būtību.

Tāpat atbilstoši Novēršanas likuma 25. panta trešās daļas 2. punktam, ja pirms darījuma attiecību uzsākšanas vai darījuma attiecību laikā tiek konstatēts, ka klients vai tā patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona, likuma subjekts veic un dokumentē uz risku novērtējumu balstītus pasākumus, lai noteiktu klienta un tā patiesā labuma guvēja līdzekļu izcelsmi un materiālo stāvokli raksturojošas labklājības izcelsmi.

Novēršanas likuma 37.^{2} pants paredz, ka likuma subjekts dokumentē klienta izpētes pasākumus, kā arī informāciju par visiem klienta veiktajiem un saņemtajiem maksājumiem un pēc uzraudzības un kontroles institūcijas vai Finanšu izlūkošanas dienesta pieprasījuma tajā noteiktajā termiņā uzrāda šos dokumentus likuma subjekta uzraudzības un kontroles institūcijai vai iesniedz šo dokumentu kopijas Finanšu izlūkošanas dienestam.

Minētās tiesību normas norāda uz to, ka klienta patiesā labuma guvēja atbilstība politiski nozīmīgai personai, politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklim vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītai personai uzskatāma par paaugstināta riska faktoru, kas attiecīgi noteic, ka šādai personai veicama padziļinātā izpēte, kas apliecināma dokumentētā veidā.

[8.3] Tiesa konstatē, ka lietā ir iesniegta pieteicējas klienta SIA „RFACTOR" 2015. gada 26. maija identifikācijas karte, kurā atzīmēts, ka tā patiesā labuma guvēja /pers. G/ ir politiski nozīmīga persona, politiskas nozīmīgas personas ģimenes loceklis vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona (*lietas 75. lapa*). Kā norādīts iepriekš, minētais attiecīgi ir pamats klienta padziļinātas izpētes veikšanai. Taču pieteicējas sastādītajās klienta SIA „RFACTOR" risku novērtēšanas veidlapās, kas datētas ar 2015. gada 26. maiju, 2017. gada 26. maiju, 2019. gada 26. maiju (*lietas 76. – 78. lapa*), klienta risks norādīts kā zems, kā arī norādīts, ka jāveic tikai vienkāršota klienta izpēte, bet padziļināta klienta izpēte nav veicama.

Jau pēc pārbaudes akta sastādīšanas pieteicēja dienestam tomēr iesniegusi klienta SIA „RFACTOR" izpētes un padziļinātās izpētes veidlapu, kas datēta ar 2015. gada 26. maiju un pretēji pārējiem pieteicējas sastādītajiem dokumentiem aizpildīta ar roku (*lietas 68. un 79. lapa*). Norādāms, ka minētās klienta padziļinātās izpētes veidlapas aizpildīšanas fakts ir pretrunā ar iepriekš iesniegtajās klienta risku novērtēšanas veidlapās norādīto, ka konkrētajā gadījumā klienta izpēte nav veicama. Tāpēc minētā pretruna kopsakarā ar faktu, ka šī veidlapa dienestam iesniegta tikai pēc pārbaudes pabeigšanas, kā arī tajā īpaši izcelts pastiprinātas uzraudzības neveikšanas pamats, par kuru pieteicējai aizrādīts pārbaudē, var būt pamats iesniegtās klienta SIA „RFACTOR" izpētes un padziļinātās izpētes veidlapas tapšanas laika apšaubīšanai. Vienlaikus tomēr norādāms, ka arī šajā veidlapā sniegta vien atsauce uz pieteicējas pārstāves radniecību ar SIA „RFACTOR" (acīmredzot domāta radniecība ar tās patiesā labuma guvēju), tādējādi pamatojot pastiprinātas uzraudzības neveikšanu.

Tādējādi arī no pieteicējas iesniegtās SIA „RFACTOR" izpētes un padziļinātās izpētes veidlapas neizriet, ka attiecībā uz tās norādīto klientu un tā patieso labuma guvēju pēc būtības būtu veikti uz risku novērtējumu balstīti pasākumi, kas ietver klienta padziļināto izpēti.

[8.4] No iepriekš minēto Novēršanas likuma normu satura konstatējams, ka tām ir imperatīvs raksturs – tās paredz noteiktus pienākumus un atkāpe no tiem nav pieļaujama. Uz to norādīts arī Finanšu izlūkošanas dienesta skaidrojumā, kas iekļauts tā mājas lapā publicētajās vadlīnijās „Politiski nozīmīgu personu, to ģimenes locekļu un ar tām cieši saistītu personu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas risku vadības vadlīnijas" (sk. vadlīniju 4.3. apakšpunktu; pieejams: *https://fid.gov.lv/uploads/files/2021/FID_PNP%20vadl%C4%ABnijas.pdf*), uzsverot, ka likuma subjekts nav tiesīgs noteikt vispārējās vai vienkāršotās klientu izpētes prasības politiski nozīmīgai personai, politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklim vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītai personai. Līdz ar to pamatota ir dienesta norāde, ka Novēršanas likums paredz noteiktas prasības likuma subjektiem, kuri veic saimniecisko darbību likuma regulējošās jomās, tādējādi arī pieteicējai kā likuma subjektam ir pienākums ievērot šā likuma prasības, tostarp veikt klientu izpēti Novēršanas likumā noteiktajā veidā un apjomā. Savukārt pieteicējas arguments, ka situācija, kas saistīta ar SIA „RFACTOR" patieso labuma guvēju /pers. G/, liecina par izņēmuma gadījumu, proti to, ka padziļinātā izpēte nav nepieciešama, jo radniecības dēļ klients ir atzīmēts ar zemu risku, ir noraidāms – šis faktors neatbrīvo pieteicēju kā Novēršanas likuma subjektu veikt tai noteiktos pienākumus.

[8.5] Pieteicējas argumenti, kas saistīti ar to, ka faktiski tās rīcībā bijusi nepieciešamā informācija par klientu SIA „RFACTOR" un tā patieso labuma guvēju /pers. G/, ņemot vērā pieteicējas pārstāves un SIA „RFACTOR" patiesās labuma guvējas savstarpējo radniecību, tikai tā nav bijusi dokumentēta, attiecīgi norādot uz likuma prasību izpildi, nav pamatoti. Novēršanas likuma 37.^{2} pants tieši norāda uz klienta riska novērtējuma un izpētes ietvaros iegūtās informācijas dokumentēšanas nepieciešamību. Minētais pienākums izriet arī no citām Novēršanas likuma normām. Tā, piemēram, Novēršanas likuma 25. panta trešās daļas 2. punktā ietverta prasība likuma subjektam gadījumā, ja pirms darījuma attiecību uzsākšanas vai darījuma attiecību laikā tiek konstatēts, ka klients vai tā patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona, veikt un dokumentēt uz risku novērtējumu balstītus pasākumus, lai noteiktu klienta un tā patiesā labuma guvēja līdzekļu izcelsmi un materiālo stāvokli raksturojošas labklājības izcelsmi. Tāpat arī Novēršanas likuma VI nodaļā „Lietvedība un likuma subjektu atbrīvošana no atbildības" vairākkārt minēta informācijas dokumentēšana, tostarp detalizējot tās uzglabāšanas prasības. No šīs nodaļas normu analīzes konstatējams, ka informācijas dokumentēšana nepieciešama arī tādēļ, lai to vajadzības gadījumā varētu iesniegt uzraudzības institūcijām.

Tiesa norāda, ka tikai dokumentēta iegūtā informācija ir pārbaudāma un pierādāma. Ja šāda dokumentēšana nav notikusi, tad nav iespējams ne pārbaudīt, ne pierādīt, ka Novēršanas likumā noteiktās risku novērtēšanas un klientu izpētes prasības tikušas ievērotas. Turklāt, ja mainītos pieteicējas

amatpersonas, jaunajiem pieteicējas pārstāvjiem var nebūt zināmi pieteicējas šobrīd esošajai valdes loceklei personīgi zināmie apstākļi par savu radinieci un viņas uzņēmumu.

[8.6] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka dienests pamatoti secinājis, ka pieteicēja nav veikusi un dokumentējusi Novēršanas likumā noteiktos klienta padziļinātas izpētes pasākumus, uzsākot un uzturot darījuma attiecības ar klientu SIA „RFACTOR", kura patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona, un tādējādi pieļāvusi Novēršanas likuma 22. panta pirmās daļas, 22. panta otrās daļas 3. punkta, 25. panta trešās daļas 2. punkta un 37.^{2} panta pārkāpumu.

[9] Attiecībā uz dienesta konstatēto Sankciju likuma 13.^{1} panta pirmās daļas pārkāpumu, kādēļ pieteicējai piemērota soda nauda 200 *euro*, tiesa konstatē un secina turpmāk minēto.

[9.1] Sankciju likuma 13.^{1} panta pirmajā daļā noteikts, ka dienesta uzraudzībā esošās personas atbilstoši savam darbības veidam veic un dokumentē starptautisko un nacionālo sankciju riska novērtējumu, lai noskaidrotu, novērtētu, izprastu un pārvaldītu savai darbībai vai klientiem noteikto starptautisko un nacionālo sankciju neizpildes riskus. Pamatojoties uz šo novērtējumu, uzraudzībā esošās personas izveido starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu, tostarp izstrādājot un dokumentējot attiecīgās politikas un procedūras. Atbilstoši Sankciju likuma 13.^{1} panta otrajā daļā noteiktajam iekšējās kontroles sistēma ir pasākumu kopums, kas ietver uz starptautisko un nacionālo sankciju prasību izpildes nodrošināšanu vērstas darbības, paredzot tam atbilstošus resursus un veicot darbinieku apmācību, lai pēc iespējas novērstu dienesta uzraudzībā esošo personu iesaistīšanu starptautisko un nacionālo sankciju prasību pārkāpšanā vai apiešanā vai izvairīšanos no to izpildes.

Saskaņā ar skaidrojumu, kas iekļauts dienesta izstrādātajās vadlīnijās „Iekšējās kontroles sistēmas politikas un procedūras", iekšējās kontroles sistēmas politikas dokuments nosaka Sankciju likuma subjekta galvenās pamatnostādnes, piemērojot Sankciju likumu. Politikas dokumentam jāatspoguļo subjekta darbības vispārējā specifika saistībā ar reālo saimniecisko darbību un galvenajām Sankciju likuma prasībām. Piemēram, sabiedrība apņemas aktīvi novērst iespējamību tikt izmantotai sankciju režīma apiešanā. (pieejams: *https://www.vid.gov.lv/sites/default/files/8_2_ieksejas_kontroles_sistemas_politikas_un_proceduras02082021_0.pdf*).

[9.2] Pārbaudes aktā konstatēts, ka pieteicēja nav veikusi savai darbībai un klientiem piemītošo starptautisko un nacionālo sankciju risku novērtējumu, kā arī nav izstrādājusi starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu. Pārsūdzētajā lēmumā konstatēts, ka pieteicējas pārbaudei iesniegtā iekšējās kontroles sistēma, tostarp, tās 23. nodaļa „Neparastu un aizdomīgu darījumu konstatēšana", neietver Sankciju likumā noteikto kārtību un regulējumu pilnā apmērā.

Tiesa kritiski vērtē pieteicējas norādīto, ka iekšējās kontroles sistēmā nav jābūt identiski pārrakstītam Sankciju likumam, jo Sankciju likums esot saistošs visiem subjektiem tiešā veidā un nav lietderīgi un loģiski prasīt, lai pieteicēja savā iekšējās kontroles sistēmā pārrakstītu Sankciju likumu. Tās prasības, kas pieteicējai jāizpilda, lai varētu uzskatīt, ka veikts pienācīgs sankciju risku novērtējums un izstrādāta sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēma, pieteicējai tika norādītas pārbaudes aktā (*lietas 58. lapa*). No lietas materiāliem neizriet, ka dienests pieteicējai prasītu pārrakstīt Sankciju likumu. Tiesa norāda, ka pieteicējai savā iekšējās kontroles sistēmā ir jāreglamentē darbības, turklāt ar pietiekamu detalizācijas pakāpi, kādas pieteicējai jāveic (kādas tā veiks, īstenojot iekšējo kontroli) savā darbībā, lai nodrošinātu normatīvo aktu prasību precīzu un konsekventu ievērošanu un izpildi.

Izvērtējot lietas materiālus, arī tiesa nekonstatē, ka pieteicēja būtu veikusi savai darbībai un klientiem piemītošo starptautisko un nacionālo sankciju risku novērtējumu, kā arī, ka tā būtu izstrādājusi starptautisko un nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu atbilstoši Sankciju likumā un dienesta vadlīnijās noteiktajam. Kā tas pamatoti norādīts pārsūdzētajā lēmumā, pietiecējas iekšējās kontroles sistēmas 23. nodaļa minētos jautājumus pilnā apmērā neietver, jo pamatā attiecas uz Novēršanas likuma 7. pantā norādīto nepieciešamo prasību izpildi par neparastu un aizdomīgu darījumu konstatēšanu.

[9.3] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka dienests pamatoti secinājis, ka pieteicēja pieļāvusi Sankciju likuma 13.^{1} panta pārkāpumu.

[10] Atbilstoši Novēršanas likuma 77. panta pirmajai daļai uzraudzības un kontroles institūcija piemēro Novēršanas likuma 78. pantā noteiktās sankcijas, ja tiek konstatēti normatīvo aktu pārkāpumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā.

Saskaņā ar Novēršanas likuma 78. panta pirmo daļu dienests par normatīvo aktu pārkāpumu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā Novēršanas likuma subjektam var piemērot šādas sankcijas: 1) izteikt publisku paziņojumu, norādot par pārkāpumu atbildīgo personu un pārkāpuma būtību; 2) izteikt brīdinājumu; 3) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai personai (fiziskajai vai juridiskajai) soda naudu līdz 1 000 000 *euro*; 4) apturēt vai pārtraukt darbību (tai skaitā apturēt vai anulēt licenci (sertifikātu) vai anulēt ierakstu attiecīgajā reģistrā, apturēt saimniecisko darbību, piemērot liegumu izmaiņu reģistrācijai komercreģistrā komercsabiedrības reorganizācijai un dalībnieku maiņai) un dot kredītiestādēm vai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem rīkojumus par likuma subjekta norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu; 5) noteikt pagaidu aizliegumu par pārkāpumu atbildīgajai personai pildīt tai Novēršanas likuma subjekta noteiktos pienākumus; 6) pienākumu veikt noteiktu rīcību vai atturēties no tās; 7) uzlikt par pienākumu Novēršanas likuma subjektam atcelt par pārkāpumu atbildīgo personu no amata.

Savukārt saskaņā ar Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likuma 13.^{2} panta pirmo un otro daļu dienests par starptautisko un nacionālo sankciju prasības regulējošu normatīvo aktu pārkāpumu attiecībā uz iekšējās kontroles sistēmu un sankciju riska pārvaldību to uzraudzībā esošajām personām var piemērot šādas administratīvās sankcijas: 1) izteikt brīdinājumu; 2) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai soda naudu līdz 1 000 000 *euro*; 3) apturēt vai pārtraukt darbību, tostarp apturēt vai anulēt licenci (sertifikātu) vai anulēt ierakstu attiecīgajā reģistrā; 4) uzlikt par pienākumu veikt noteiktu darbību vai atturēties no tās.

Atbilstoši minētajām tiesību normām piemērojamo sankciju izvēlē dienestam ir rīcības brīvība gan attiecībā uz soda sankcijas veidu, gan tās apmēru. Tiesas veiktās kontroles apjoms attiecībā uz rīcības brīvības izmantošanu ir ierobežots. Ja tiesību normas iestādei noteic rīcības brīvību, tiesa nevar iestādei norādīt pareizāko rīcības veidu, jo tā būtu iejaukšanās valsts pārvaldes darbībā. Tomēr tiesa var pārbaudīt, vai iestāde tiesību normās noteikto rīcības brīvību ir izmantojusi pareizi un vai tā nav pieļāvusi kādu no rīcības brīvības izmantošanas kļūdām (*Briede J., Danovskis E., Kovaļevska A. Administratīvās tiesības. Mācību grāmata. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 33. – 34. lpp.*).

Saskaņā ar Novēršanas likuma 77. panta trešo daļu, nosakot sankciju vai uzraudzības pasākumu veidu un apmēru, ņem vērā visus būtiskos apstākļus, tostarp 1) pārkāpuma smagumu, ilgumu un sistemātiskumu; 2) fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi; 3) fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli (atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmēru vai atbildīgās juridiskās personas kopējo gada apgrozījumu un citus finansiālo stāvokli ietekmējošos faktorus); 4) fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt; 5) pārkāpuma radītos zaudējumus trešajām personām, ciktāl tos var noteikt; 6) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar uzraudzības un kontroles institūciju; 7) fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un starptautisko vai nacionālo sankciju jomā.

[11] Dienests pārsūdzētajā lēmumā norādījis, ka pieteicējai kā juridisko pakalpojumu sniedzējai ir jāapzinās, ka tās veiktajā saimnieciskajā darbībā pastāv augsts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risks, līdz ar to attiecīgi šajā nozarē strādājošajiem komersantiem ir jāpievērš īpaša vērība Novēršanas likuma prasību izpildē. Neievērojot normatīvajos aktos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai noteikto kārtību, palielinās iespēja izmantot Latvijas Republikas finanšu sistēmu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas nolūkiem, kas apdraud visas sabiedrības intereses gan valsts finansiālās stabilitātes, gan sociālās drošības jomā. Tādējādi atbilstošu soda sankciju piemērošana par Novēršanas likuma prasību pārkāpumiem ir uzskatāma par valsts un sabiedrības interešu ievērošanu.

Attiecībā uz Sankciju likuma pārkāpumiem dienests norādījis, ka šajā likumā iestrādātais likuma subjekta pienākums veikt sankciju risku novērtējumu bija izpildāms līdz 2019. gada 1. maijam. Pieteicējai bijis pietiekams laiks Sankciju likuma prasību izpildei, īpaši ņemot vērā, ka pieteicējas pārbaude uzsākta 2019. gada 10. oktobrī, kas ir ievērojamu laiku pēc noteiktā pārejas perioda.

Tiesa konstatē, ka dienests, nosakot soda veidu un apmēru, izvērtējis lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tostarp atbilstoši Administratīvā procesa likuma 65. panta ceturtajai daļai un 66. pantam izdarījis lietderības apsvērumus un ņēmis vērā Novēršanas likuma 77. pantā noteiktos būtiskos apstākļus. Ir redzams, ka, nosakot sankcijas, dienests vadījies arī pēc 2019. gada 10. oktobrī apstiprinātajām dienesta vadlīnijām „Sankciju noteikšanas vadlīnijas par Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likuma pārkāpumiem Valsts ieņēmumu dienesta uzraudzībā esošajiem likuma subjektiem" (pieejams: *https://www.vid.gov.lv/sites/default/files/sankciju_noteiksanas_vadlinijas_10102019.pdf*). Minēto dienests apliecinājis arī tiesai sniegtajos paskaidrojumos (*lietas 37. – 38. lapa*). Tāpat, kā to norādīja dienesta pārstāvis tiesas sēdē, pieteicēja pārbaudē konstatētos trūkumus nenovērsa ne pārbaudes laikā, ne arī pēc tās pabeigšanas, proti, neiesniedza dienestam dokumentus, kas apliecinātu, ka konstatētie trūkumi pēc pārbaudes būtu novērsti. Kā jau iepriekš minēts, pārbaude tika uzsākta 2019. gada 10. oktobrī, un jau tajā brīdī tika iezīmēti konstatētie trūkumi. Pārbaude tika pabeigta pēc diviem mēnešiem, savukārt sākotnējais lēmums tika pieņemts vēl pēc pieciem mēnešiem. Minētais ir pietiekami ilgs laiks, kurā pieteicēja, izrādot sadarbošanos, varēja novērst konstatētos trūkumus.

Konkrētajos apstākļos tiesai nav pamata apšaubīt to, ka dienests, veicot lietderības apsvērumus, izvēlējies piemērotāko soda veidu. Arī minētās dienesta vadlīnijas sankciju noteikšanai par neizstrādātu iekšējās kontroles sistēmu vai trūkumiem tajā, kā arī par klienta padziļinātas izpētes neveikšanu gadījumos, kad tas bijis nepieciešams, paredz soda naudas piemērošanu. Novērtējot dienesta konstatētos pieteicējas pārkāpumus, tiesa nekonstatē, ka dienests savu rīcību soda noteikšanā par Novēršanas likuma un Sankciju likuma pārkāpumiem pieteicējai būtu izmantojis nepareizi. Soda apmērs pieteicējai noteikts, ņemot vērā pieteicējas izdarīto pārkāpumu būtību un pieteicējas finansiālo stāvokli, ievērojot dienesta izstrādātos principus, kas nodrošina vienlīdzīgu sodu piemērošanu subjektiem, kuri atrodas salīdzināmos apstākļos, un samērīgu lēmumu pieņemšanu. Turklāt pieteicējai piemērotā soda nauda par katru no pārkāpumiem – 200 *euro* – ir vērtējama kā saudzīga un minimāla, ņemot vērā tiesību normās paredzēto maksimāli iespējamo soda naudas apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa dienesta piemēroto soda naudu, kopā 400 *euro*, konkrētajā situācijā atzīst par pamatotu un samērīgu.

[12] Izvērtējot pieteicējas norādīto attiecībā uz „konsultē vispirms" principa neievērošanu, tiesa norāda turpmāko.

Saskaņā ar Ekonomikas ministrijas mājas lapā publicētajām vadlīnijām par „konsultē vispirms" principa piemērošanu valsts iestāžu darbā minētais princips tiek realizēts, ceļot uzraudzības efektivitāti un veicot uz klientu orientētas darbības, tai skaitā, sniedzot informāciju un konsultējot, tādējādi nodrošinot, ka uzņēmēji zina un izprot savus pienākumus, un tos godprātīgi pilda (pieejams: *https://www.em.gov.lv/sites/em/files/2017-06-15_10_05_37_kv_vadlinijas_final_makets_14.06.20171_0.pdf*). Lietā nav strīda par pārsūdzētajā lēmumā norādīto, ka pieteicējai pirms pārbaudes veikšanas bija iespēja apmeklēt dienesta rīkotos seminārus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, kā arī izmantot dienesta sagatavoto un tā mājas lapā publicēto izglītojošo informāciju par nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasībām, kas ir pieejama visiem likuma subjektiem.

Pietiecēja nav norādījusi, ka nebūtu saņēmusi pārsūdzētajā lēmumā norādītos tai Elektroniskās deklarēšanas sistēmā nosūtītos informatīvos materiālus un uzaicinājumus par Novēršanas likuma un Sankciju likuma piemērošanu (*lietas 27. lapa*). Proti, pieteicējai elektroniskajā deklarēšanas sistēmā 2016. gada 14. jūlijā nosūtīts uzaicinājums uz 2016. gada 21. jūlija semināru „Praktiski padomi uzņēmējiem un organizācijām Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma ievērošanā. Problēmas, to novēršana", 2017. gada 19. oktobrī pieteicējai nosūtīts informatīvs materiāls par būtiskajām prasībām nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, 2017. gada 1. novembrī pieteicēja informēta, ka 2017. gada 23. novembrī notiks seminārs „Grozījumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā, 2019. gada 15. aprīlī pieteicēja informēta par grozījumiem Sankciju likumā, akcentējot, ka dienesta uzraudzībā esošām personām līdz 2019. gada 1. maijam nepieciešams izveidot Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju riska pārvaldīšanas iekšējās kontroles sistēmu, kā arī ticis norādīts, kur var gūt detalizētāku informāciju, 2019. gada 27. jūnijā pieteicēja informēta par dienesta sagatavoto Sektoru noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risku novērtējuma (2017. - 2018.) kopsavilkuma ziņojumu, norādot, kur var ar to iepazīties, 2019. gada 20. septembrī pieteicējai nosūtīta informācija par dienesta mājas lapā pieejamo Novēršanas likuma subjektu vadlīniju aktualizēšanu.

Atbilstoši Ekonomikas ministrijas mājas lapā publicētajām vadlīnijām par „konsultē vispirms" principu iepriekš norādītās dienesta veiktās darbības ietilpst minētā principa tvērumā, kas tostarp ietver skaidrojošu vadlīniju nodrošināšanu, informēšanu par jaunajām prasībām un „iecietības laika" piemērošanu prasību ieviešanai, izglītojošus seminārus un apmācības. Ievērojot minēto, neiztur kritiku pieteicējas norādītais, ka „konsultē vispirms" princips nevar aprobežoties tikai ar semināru rīkošanu – dienests ir veicis „konsultē vispirms" vadlīnijās norādītās darbības, lai nodrošinātu, ka Novēršanas likuma subjekts ir informēts par likuma prasībām un to ieviešanu savā darbībā.

[13] Tiesa nepiekrīt pieteikumā norādītajam, ka dienests lēmumu pieņemšanā nebūtu piemērojis nevienu no vispārējiem tiesību principiem. Pieteikumā minētie principi tikai vispārīgi uzskaitīti un aprakstīti, taču nav konkretizēts, tieši kāpēc pieteicējas ieskatā tie būtu pārkāpti vai nebūtu piemēroti. Kā jau norādīts iepriekš, pieteicējai ir pieejami informatīvi materiāli par Novēršanas likuma un Sankciju likuma prasību ievērošanu, pārsūdzētajā lēmumā norādīti konkrēti pieteicējas pieļautie un nenovērstie pārkāpumi, tas ir pamatots ar konkrētām tiesību normām, ir izskaidrota tā pieņemšanas nepieciešamība un izvērta konkrēto sankciju piemērošana. Lēmumu pieņemšanā dienests vadījies no iepriekš apstiprinātām vadlīnijām sankciju noteikšanai, lai nodrošinātu to vienveidīgu piemērošanu dažādiem dienesta uzraudzībā esošajiem Novēršanas likuma un Sankciju likuma subjektiem. Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa nesaskata tādus tiesību principu pārkāpumus, kuru dēļ būtu pamats atcelt pārsūdzēto lēmumu.

[14] Savukārt par pieteikumā norādīto, ka tas, ka atsevišķi jautājumi pārsūdzētajā lēmumā ir norādīti vai paskaidroti izvērstāk nekā sākotnējā lēmumā, būtu pamats dienesta lēmumu atcelšanai, tiesa norāda, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 81. panta piektajai daļai apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Tas nozīmē, ka pārsūdzētajā lēmumā, kas pieņemts, vēlreiz lietu izskatot pēc būtības, dienestam ir tiesības izvērtēt, paskaidrot un papildināt sākotnējā lēmuma argumentāciju, tādējādi noformējot iestādes galīgo lēmumu konkrētajā administratīvajā procesā. Šāda rīcība nevar būt par pamatu iestādes pieņemto

lēmumu atcelšanai. Turklāt dienests sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas procesa rezultātā nav pieņēmis pieteicējai nelabvēlīgāku lēmumu.

[15] Apkopojot spriedumā norādīto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteikums – noraidāms kā nepamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu un 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Noraidīt SIA „Ieva Broka & partners" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2020. gada 21. septembra lēmuma Nr. 30.8-22.9/4001 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Dambe